

Notat til UUI-møtet 22. april 2015: Erfaringer fra de nye 100-ernene

Etter at mange fag har gjennomført 100-emner for første gang er det behov for å gjøre opp status og se på følgende punkter:

1. hva har det faglige fokuset vært?
2. vanskelighetsgrad på pensum og undervisningen.
3. muntlig aktivitet / diskusjonsseminar
4. tilbakemeldinger fra studentene
5. forslag til endringer
6. Hvor høyt er nivået på 100-nivå i vår sammenlignet med tidligere år? Kan evt. endringer ha sammenheng med at studenter har gjennomført 100-emnet?

Under følger en oppsummering av rapporter fra fransk, spansk språk og latinamerikastudium, tysk og japansk/kinesisk.

1. Fransk, spansk og tysk har alle en tredeling, med språk, litteratur og kulturkunnskap. japansk/kinesisk består av en felles del om øst-asiatisk historie og sivilisasjon, fulgt av et todelt løp med hhv. japanske alfabeter og kinesisk fonetikk og skrift.
2. Den generelle tendensen var at vanskelighetsgraden ikke bød på store problemer for studentene. Det er tydelig at fagmiljøene gjorde et solid forarbeid i utvalg av pensum og at de tok hensyn til språklige vansker blant studentene når undervisningen foregikk på fremmedspråket. I tysk var nivået en utfordring for studentene i første tredjedel av semesteret fordi deres forkunnskaper var mye lavere enn forventet. Imidlertid så man store forbedringer etter at halve semesteret var gjennomført.
3. Fagene valgte forskjellige løsninger med hensyn til muntlig aktivitet. Når det gjelder ASIA100 ga ikke forelesningene så mye rom for diskusjon pga stoffmengden. Todelingen i andre halvdel ga mindre grupper og derfor noe mer studentaktivitet. På japanskdelen ble f.eks. studentene satt til å øve på å lese og skrive stavelsesalfabetene, og på kinesiskdelen måtte de øve på uttale. I fransk var det ingen diskusjonsseminarer. Diskusjonene på forelesningene foregikk på norsk, og den eneste franskspråklige muntlige aktiviteten fant sted da studentene

holdt et obligatorisk fem minutters innlegg om historie. I spansk hadde studentene en gruppeøkt i uka i tolv uker. Disse øktene ble brukt til oppgaveløsning i grammatikk og til diskusjoner rundt problemstillinger knyttet til pensum i litteratur og kulturkunnskap. I tysk fikk studentene i oppdrag å forberede innlegg som en del av undervisningen. I begynnelsen var det litt vanskelig å få studentene til å holde innlegg men etter den første gruppe var det ikke noe problem, noen studenter gjorde flere muntlige presentasjoner og skriftlige oppgaver frivillig (ikke minst de som gikk videre på TYS 111 i vårsemester).

4. I fransk var tilbakemeldingene fra studentene generelt veldig positive. Imidlertid etterlyste de mer muntlige aktiviteter. Noen av studentene som kun hadde erfaring med fransk fra VGS syntes også nivået var for høyt og at norsk burde brukes i litt større grad for å repetere og klargjøre det som ofte var et litt vanskelig pensum. Også i spansk var responsen veldig positiv. Det eneste studentene jevnt over var misfornøyde med var vurderingsformen. SPLA100 har ingen obligatoriske arbeidskrav og kun skriftlig skoleeksamen. Samtlige studenter som deltok i evalueringen ville ha mappevurdering eller semesteroppgave, og mange ville ha obligatoriske arbeidskrav. Det store flertallet av ASIA100-studentene var 'svært fornøyde' med kurset som helhet, og var jevnt over 'svært fornøyde' eller 'middels fornøyde' med alle aspekter ved undervisningen og pensumlitteraturen. Det var ingen evaluering av TYS100, men studentene var motiverte og viste stor progresjon gjennom semesteret.

5. Det er ikke behov for større endringer i FRAN100, men det bør være større vekt på muntlige aktiviteter på fransk. I SPLA100 er det heller ikke behov for større endringer, men målet er å ha en bedre rekkefølge på undervisningen enn det som var tilfellet høsten 2014. Grammatikk vil fortsatt komme først, men deretter vil man ha kulturkunnskapsdelen, for at studentene skal ha en mer solid bakgrunn til å følge litteraturdelen. Når det gjelder TYS100 anser man det for ønskelig å vektlegge grammatikken i litt større grad, samt innføre hjemmeeksamen i stedet for skoleeksamen uten hjelpemidler. Dette fordi studentene har for liten språklig kompetanse til å klare seg uten ressurser på eksamen. I tillegg vil man helst redusere antall forelesere til to, slik at emnet fremstår som mer helhetlig. Fra høsten 2015 vil man endre noe på pensum og på forelesningenes innhold i ASIA100. Det blir f.eks. en egen forelesning om kinesisk samfunn: politikk, minoriteter og religion. Men i hovedsak blir opplegget det samme.

6. Høsten 2014 var det på ASIA100 en overvekt av japanskstudenter fordi kinesisk bare har opptak annenhver høst. Fordelen med ASIA100 for japanskstudenter er at man kan begynne 100-nivået våren etter uten å bruke tid på stavelsesalfabetene. Studenter som ikke kan dette før de begynner om våren, vil slite hardt de første ukene.

Da Anna Heermann begynte sin undervisning i TYS100, var det studenter som kunne si noe enkle setninger. Mot slutten kunne de utrykke seg godt om forskjellige temaer. En stor andel

av studentene som tok TYS 100 har gått videre til 100-nivå. Veronika Hamann som underviser TYS 111 har meldt at studentene med bakgrunn fra TYS100 er svært flinke og motiverte. TYS 100-kurset later også til å ha motivert studentene, som har blitt mer aktive i fagutvalget for tysk.

Når det gjelder spansk har Synnøve Rosales fått inn resultater fra studentevalueringen på SPLA103, gjennomført på forelesing mandag 13. april 2015. «12 av dei 15 som var på førelesinga fylte ut skjema. 51 studentar er melde opp på emnet. Alle har fått skjemaet via e-post, men ingen har så langt svart elektronisk.:

På spørsmålet 'Dersom du tok SPLA100 ved UiB i haust, synest du dette har gjort overgangen til 100-nivå lettare?', svarar 5 studentar 'ja' og ein student 'veit ikkje'. Dei resterande tok ikkje emnet.»

Også i franskfaget er det et merkbart høyere nivå blant studentene enn det som har vært tilfellet tidligere år. Sébastien Liautaud, som underviser i frankofoni og historie (FRAN103), pleier å dele studentene i 2 konversasjonsgrupper i henhold til nivå. Vanligvis er det vanskelig å få studentene i den svakeste gruppen til å snakke om de tekstene man leser. I år har det gått overraskende bra, og de klarer å ha ordentlige samtaler om tidvis vanskelige emner. Læreren trenger ikke å presse dem. Det kan være tilfeldig at franskfaget har aktive og interesserte studenter i år, men Sébastien anser det som sannsynlig at FRAN100 også har spilt en rolle.

Hvis man ønsker å få et enda tydeligere bilde av 100-emnenes betydning for studentenes nivå, kan det være nyttig å gjøre som spanskfaget, og spørre studentene selv i forbindelse med emneevalueringene mot slutten av det inneværende semesteret.